QUODVULTDEUS. MARBODUS REDONENSIS. AMBROSIUS MEDIOLANENSIS. AUGUSTINUS
Ende 12. Jh. Seite 133r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36565
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

fiduciam apud dm. & quecqd postulauerit abeo accipiet. q̃ man 118
data eius seruat. Occurrit questio quedã. qua ñ ille aut ille homo.
aut tu. aut ego. qu si petiero aliqd a dno dõ nro. & ñ accepo facile
de me potest dicere: unus qsq; ñ habet caritatem. Et de qlibet homi
ne huius temporis facile dici hoc potest. Et senciat quis qd uult. homo
de homine: maiorem questionem faciunt. n illu uiri qs scos constat
fuisse cũ scriberent. & m s cũ dõ. Quis habet caritatem. si eã paulus
ñ habebat q̃ dicebat: os nrm patet ad uos o corinthii. cor nrm di
latatũ e. ñ angustamini in nob: q̃ dicebat impendar p animab uris.
Et tanta qia in illo erat ut manifestaret eũ habere caritatem: inuenim
eũ tam petisse & ñ accepisse. Qd dicim fris. Questio e intentu estote: ad
dm: magna e ista questio. quom ducat de peccato ubi dictũ e. q̃ nat
e ex dõ ñ peccat: inuenim hoc ee peccatũ uiolare caritatem: Et hoc
ypre designatũ ee in hoc loco: sic & nunc querim qd dixerit. Si enim
uerba adtendas planũ uidet: si exempla. obscurũ e. Verbis his nihil
e planius: & qcqd postulauerim accipiem abeo. Angustauit uehemẽ
ter: q & ibi angustaret. si diceret omne peccatũ: s; idõ exponendi
locũ inuenim. q de certo peccato dixit. ñ de omni. s; de qdã pecca
to: qd omis q̃ nat e ex dõ peccatũ ñ facit: & inuenim ipsũ qddã pec
catũ uiolacione ee caritatis: & habem exemplũ de euangio manifes
tum. qndo ait dns. Si enim ñ uenire: peccm ñ haberent Qd q̃ ad hunc
centes iudeos ueniat: q sic loquit. Ergo si ñ ueniret ipse: peccm ñ
haberent. Presentia q̃ medici fecit. egroto febre ñ abstulit. Qs hoc
uel demens dicat. Ille ñ uenit nisi curare & sanare egrotos. Quare
q̃ dixit. si ñ uenire peccm ñ haberent: n q certũ qddã peccm uoluit
intellegi. Qddã peccatũ enim ñ haberent iudei. Qd peccm. Qd in eũ
ñ crediderit: qd psentem ctepserunt. Sicut q̃ tibi peccm dixit. & ñ
e esequens. ut omne peccm intellegam. s; etiã peccm: sic & hic ñ omem
peccm. ne gtiari sit illi loco. ubi ait: si dixerim q peccm ñ habem.
nos ipsos seducim. & ueritas in nob ñ e: s; certũ qddã peccm id uio
latione caritatis. Hic aut pls nos estringit. Si petierim inqd. si